

מאפייני הסיפור העממי

הפתיחה והסיום: כל סיפור עממי נפתח במצב של רוע, כמו: "מעשה בסוחר שהלך אל השוק כדי לקנות סחורה". השלווה מופרת בגלל בעיה, הבעיה נפתרת, והסיום מחזיר אותנו למצב הרגוע: "הסוחר הרכין את ראשו והבין שהמלך החכם ידע מי שיקר ומי דיבר אמת".

הקיטוב: מפגש בין דמויות מנוגדות (חכם וטיפש, טוב ורע, עני ועשיר). בסיפור העממי יש היפוך גורל. לדוגמה: החלש מנצח בזכות יושרו או חוכמתו. **השילוש:** בסיפור העממי יש פעולות משמעותיות החוזרות על עצמן שלוש פעמים, או חזרות הקשורות למספר שלוש. לדוגמה: "התווכחו שני החברים, התווכחו והתווכחו, ובסוף החליטו ללכת אל המלך שישפוט ביניהם".

חזרות: בסיפור העממי יש פעולות משמעותיות החוזרות על עצמן. לדוגמה: "כל האורחים הגיעו לבושים בבגדים חגיגיים..."; "ההלך הגיע לבוש בבגד ישן..."; "הוא לבש את הבגד היפה שהשאל לו שכנו...".

מוסר השכל: הסיפור העממי נועד לחנך להתנהגויות מוסריות של יושר, צדק וכיבוד כל אדם על-פי מעשיו.

מאפיינים לשוניים

- ◆ חזרות מרובות, כדי להדגיש פרטי התנהגויות של אחד מגיבורי הסיפור.
- ◆ ריבוי שיחות (דיבור ישיר) בין הדמויות, כדי לרמז על יחסי גומלין בין הדמויות.
- ◆ ריבוי מילות תואר, המסייעות להכיר את הדמויות.

